

Publicerad 2008-02-21 21:00 av Wodan

jo, det finns en genomgående tanke bakom de här.... aforismerna, kunde man kanske kallat dem om man varit pretantiös. Det är inte jag. Så jag kallar dem... flum.

Sanning, eller inte?- Lite kvällsflum

Du målar vackra tavlor-avskyvärd näthinnesetsning lika detaljerad som en anatomikarta,
gåsfjäderpenna med blodrött bläck återger verkligheten-svartare än stjärnlösa och mardrömsfyllda
evighetsnätter,
omgiven av en mystik så tät att varje nyandlig veckotidningsprydare skulle vräka sin förmögenhet över dig
för den
allt är annorlunda nu- mycket vatten under broarna som vissa skulle uttryckt det

Det finns ingen sanning utom den vi själva skapar
-och vi skapar den inte, vi förvanskar den

Så många frågor jag aldrig ställt
-så många svar jag aldrig fått

-sen tror jag inte det var så många fler...

Hatet- allestädes närvarande- blandas med uppgivenhet
och verkligheten är numera en punkt i horisonten

t(h)erapi?

Fantasierna är samma
som mardrömmarna
som är samma som fantasierna
som är samma som berättelserna
som är samma som mardrömmarna
som är samma som berättelserna
som är samma som fantasierna
som är samma som mardrömmarna
som är samma som berättelserna
som är sanna?

WTF?

jag hoppas du tar dig tid att förstå:
det sträva kvalitetstyget ligger prydligt ihopvikt vid sängkanten och emaljerad ädelmetall speglar rytmisk
rörelse
och bland de dolda budskapen finns det vingbeklädda ryggar som följer den isande månen och spindlar,

alltid spindlar, det måste alltid vara spindlar

Så många frågor jag HAR ställt

Så många svar jag aldrig fått

Du sjunger av hjärtats lust om en aldrig tidigare överträffad kärlek, och hur vackert låter det inte!

Bah, trams! Kärlek existerar inte om man inte hatar objektet och en människa går inte att älska för antingen är de som poeten, en grund pöl med skenbart djup, eller filosofen.

Sanningen då, var finns den? när besvikelsen över att inte hitta lögnen är större än smärtan orsakad av sveket som var väntat, har man då funnit det alla letar efter?

Sök aldrig sanningen hos en filosof för i filosofens inre finns inget annat än ett bottenlöst hål och en aldrig sinande ström grottor, vardera fylld till bredden med SIN egen sanning

Sträva alltid efter att överträffa människan

Det har aldrig känts så här... utom...

När vi skjuter smutsen under mattan, håller fasaden ren och pratar aldrig mer om det som sakta förstör oss inifrån, okej? Bra!

"och ännu en natt ska vi lida helvets alla kval, misstro, sorg, ångest och ilska, och sen, Play it again Jack!!"

Och tryggheten som är nu är annorlunda än tryggheten som var förr, för det var inte bättre förr, för förr var inte lika bra som nu, fast förr var ganska bra ibland, även om det var ganska dåligt också

när det var ganska bra, vi blev bland annat behandlade som djur även när det var ganska bra, och det fanns också trygghet då men den är inte som tryggheten som är nu, vi blev kanske slagna då,

men det var för att det verkade som att vi ville det, men allt vi gör nu är för att vi vill och våga inte tro något annat! För nu är inte då och såhär gjorde vi inte då men vi vet precis hur det ska göras,

men det var inte så då men nu, nu jävlar!

Och över en natt blev nu då, och allt som är nu blir en del av det förgåna och är inte heller det som är nu, för allt som sägs nu sades även igår, och dagen före det.

Ensam i min stuga satt jag och såg ut över tomheten i ett öde landskap, och längtade efter Den Sanna, som roade sig med sin hjärtevän, för Den Sanna räknade mig inte som Sann och jag gjorde inga cirklar på vattenytan i hennes hav.

Och oavsett om vi tror det var si eller så, eller vet om det var allt eller kanske inte var alls, så behöver ni bara lämna ett namn.

För vet detta:

Jag kommer inte gå ljudlöst.

Fattar du eller?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Wodan med Poeter.se id #11256 innehar upphovsrätten